

[RUCHOMNY *ai*

A pl subst ruchomn(e).

praw. O dobytku, majątku będącym czyjąś własnością i dającym się przenosić, tj. ruchomościach; przenośny:

Wyrażenie: »rzeczy ruchomne«: Które prawo oglądało wszystkie rzeczy ruchome i żyjące po Wychtorze Janie niegdy bandąc przed żywotem swoim własnym dziedzicem tych rzeczy, których on odumarł własnym dzieciom swym. Które rzeczy ruchome przymuje k'sobie przerwczony Kasper Torawa i żona swoja, własna matka tych dziedziców. KsięgiSądŁack 1558 nr 152.

Cf RUCHAJĄCY, RUCHAJĄCY SIĘ, RUCHOMY, RUCHOWNY, RUSZAJĄCY

ALKa